

מ"ת 511/08/20 - מדינת ישראל נגד מוחמד חמאד (עציר)

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

מ"ת 511-08-20 מדינת ישראל נ' חמאד(עציר)
תיק חיצוני: 482295/2020

בפני	כב' השופט הבכיר, אלון אופיר
מבקשים	מדינת ישראל ע"י שלוחת תביעות תנועה נגב
נגד	
משיבים	מוחמד חמאד (עציר) ע"י עו"ד אלמוג אזולאי

החלטה

בפני בקשה של המדינה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו זאת לאחר שכתב אישום הכולל עבירות של נהיגת רכב כבלתי מורשה לנהיגה, נהיגה במצב העלול לסכן עוברי דרך, נהיגה תחת השפעת אלכוהול, אי ציות לאות שוטר, מהירות בלתי סבירה, נהיגה בקלות ראש, חוסר שליטה ברכב ואי ציות לתמרורים, הוגש כנגדו.

פרשה זו החלה ביום 1.8.20 לפנות בקר עת נעצר המשיב לאחר מרדף משטרתי ברחובות באר-שבע ולאחר שלכאורה ניהל המשיב מרדף זה כנהג ברכב הנמלט.

בדיון שהתקיים בפני ביום 16.8.20 (דיון לו קדמו דיונים "טכניים" ולא מהותיים לגופה של בקשה) נשאל ב"כ המשיב האם הוא מסכים לקיומן של ראיות לכאורה, ובתשובתו לשאלה זו השיב ב"כ המשיב כי לא כל חומר הראיות הועבר לרשותו במסגרת זכות העיון לכן אין הוא יכול לטעון בשאלת קיומן או העדרן של ראיות לכאורה.

לטענת ב"כ המשיב בהתאם לבדיקה שערך במסלול המרדף הנטען על ידי המדינה, מוצבות מצלמות "טקטיות" של משטרת ישראל וכן מצלמות של הרשות המקומית (עיריית באר-שבע).

מאחר והמשיב מכחיש כי נהג ברכב בזמן האירוע ומאחר וקיים פוטנציאל כי מצלמות הדרכים תיעדו את פני הנהג, נשללת מהמשיב היכולת להוכיח את חפותו ככל שלא תמסור המדינה לחזקת המשיב את סרטי האירוע.

ב"כ המשיב מבקש מבית המשפט כי יורה בצו למדינה לפי סעיף 108 בחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982 או לפי סעיף 74 באותו החוק כי תבצע פעולת חקירה ותאסוף את הקלטות הוידאו שלכאורה קיימות במצלמות ה"טקטיות" ובמצלמות העירוניות ותעביר "חומר חקירה" זה לידי המשיב.

עד לביצוע פעולות אלה מסכים המשיב להישאר עצור ובא כח המשיב אינו מוכן לטעון בשאלת קיומן או היעדרן של

ראיות לכאורה בהישען על חומר החקירה הקיים בשלב זה בתיק החקירה.

ב"כ המדינה בטיעוניה בחרה שלא להתייחס באופן ישיר לבקשות הצווים של ב"כ המשיב אך טענה כי בידי המדינה בשלב זה ראיות לכאורה באיכות טובה המבססות את העבירות המיוחסות לו בכתב האישום שהוגש. לשיטת המדינה די בחומר הראיות הלכאורי שבידיה כדי לבסס טענה לפי יש ראיות לכאורה כנגד המשיב ונכון יהיה לעבור לדיון בשאלת מסוכנותו אגב בקשה של המדינה להורות על מעצרו מאחורי סורג ובריא עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו.

תיק החקירה הועבר לעיוני ולהלן החלטתי:

אין זו הפעם הראשונה בה נשמעת בבית המשפט טענה של משיב בהליך מ.ת לפיה לא כל חומר הראיות הועבר לעיונו. לא פעם ולא פעמים בשל חסיונות כאלה ואחרים נוצר עיכוב בהעברת חומר הראיות המלא לידי ההגנה וב"כ המשיב נדרש לקבל החלטה האם הוא ימתין לקבלת מלוא חומר הראיות או שבוחר הוא לטעון בהליך המ.ת טרם השלמת הליך עיון מלא.

גם בית המשפט העליון בבש"פ 9015/18 נדרש למצב דומה והעיר את ההערה הבאה:

"נאשמים 2 ו-10 (המשיבים 2 ו-9 בבקשה שלפני) בוחרים להמתין עד לקבלת כל החומר הראייתי בטרם יטענו לעניין הראיות לכאורה. זוהי כמובן זכותם. ואולם, לעמדה זו יש השלכות לעניין סבירות הימשכות ההליכים".

גם בפרשה זו זכותו המלאה של ב"כ המשיב להמתין לקבלת או השגת ראיות כאלה ואחרות אלא שבמקרה זה אין המדובר בסיטואציה בה בידי המדינה ראיות שהיא מחזיקה בידיה ומסרבת או מעכבת זכות עיון בהן, אלא סיטואציה בה ההגנה טוענת לאפשרות שקיימות ראיות מצולמות נוספות והיא מבקשת לקבל צו של בית המשפט אשר יורה למשטרה לבצע פעולת חקירה שתניב ראיות אפשריות אלה.

סעיפים 74 ו-108 בחסד"פ לא נועדו ולא חוקקו כדי לאפשר את בקשת ב"כ המשיב ואסביר את קביעתי.

אדם לגביו מוגש כתב אישום בהליך פלילי זכאי לעיון מלא בחומר הראיות שבידי המדינה המבסס לכאורה את האישומים כנגדו.

ככל שסבור ב"כ המשיב שקופחה זכות העיון של המשיב במסגרת התיק העיקרי (כתב האישום שהוגש כנגדו) רשאי הוא להגיש לבית המשפט בקשה לפי סעיף 74(ב) בחסד"פ וזאת כנאשם להבדיל מבקשתו כאן כמשיב בהליך מ.ת.

סעיף 74(ב) בחסד"פ מתחיל במילים "**נאשם רשאי לבקש.....**" להבדיל מהמצב בו המבקש בהליך זה הוא בבחינת "משיב" ולא נאשם בתיק העיקרי שנקבע לדיון הקראה בפני כבוד השופטת גרבי ליום 20.8.23.

ככל שיפנה ב"כ הנאשם בבקשה בתיקו העיקרי לפי סעיף 74(ב) בחסד"פ, זו תועבר לתגובה של המדינה ויקבע דיון בשאלת הגדרת הצילומים (שאוילי בוצעו) כ"חומר חקירה" ובשאלה האם קיימת זכות עיון בצילומים אלה. דיון זה יתנהל

בפני מותב אחר שאינו כבוד השופטת גרבי כפי שנקבע בחוק, וינותב על ידי המזכירות באופן אקראי לאחד משני מותבי התעבורה האחרים בבית משפט זה.

באשר לצו לפי סעיף 108 בחסד"פ, גם כאן המדובר בצו שלפי מיקומו בחסד"פ נועד לשימוש אופציונאלי בהליך העיקרי ולא בהליך המת. בו המשיב אינו בבחינת נאשם בפני המותב שדן בתיק המת.

בית המשפט רשאי לבקשת בעל דין או מיוזמתו להורות על המצאת מסמכים הנמצאים ברשותו של עד או אדם אחר אך פעולה זו נועדה לצורך בירור האמת במהלך המשפט עצמו ואין המדובר בהוראת חוק שנועדה למתן הוראות של בית המשפט לרשות המבצעת ביחס לפעולות חקירה שעליה לבצע לבקשת צד.

דיון בבקשה למעצר עד לתום ההליכים מתקיים על בסיס חומר הראיות שאספה המדינה לביסוס עובדות כתב אישום שהגישה כנגד המשיב.

ככל שבמהלך הדיון בבקשת המדינה יתברר שאין ב"סל" הראיות שהציגה המדינה ראיות לכאורה מספיקות, יהיה בכך כדי לשחרר את המשיב ובית המשפט אף לא יעבור לדיון בשאלת מסוכנותו.

בקשת ב"כ המשיב מבית המשפט להורות למדינה לבצע פעולות חקירה נוספות שאולי יניבו לו ראיות נוספות שאולי יוכיחו את טענת המשיב כי לא נהג ברכב, היא בקשה אשר אינה עולה בקנה אחד עם שיטת המשפט האדברסרית.

בית המשפט אינו חלק מהרשות המבצעת ואין זה תפקידו (כשופט חוקר) להורות על ביצוע פעולת חקירה כזו או אחרת.

ככל שבחרה המדינה שלא לחקור אפיק חקירה מסויים ולהסתפק באסופת הראיות הנוכחית לצורך ביסוס האישומים שיוחסו לנאשם (המשיב בבקשה זו), יתנהל הדיון על בסיס חומר הראיות שאספה המדינה ואליו ראוי שיתייחס ב"כ המשיב.

אין משמעות הקביעה לעיל כי המשיב מנוע מלנסות ולהגיע לראיות נוספות אשר עשויות לסייע להגנתו.

ככל שיפנה ב"כ המשיב כמי שמייצג את הנאשם לעיריית באר-שבע ויבקש את עזרת בית המשפט בתיק העיקרי בקבלת צו מול העירייה לקבלת צילומים שאולי תיעדו את מרשו באירוע, לא מן הנמנע כי מבוקשו יינתן לו, (מבלי שאכנס לשאלת מימון עלויות קבלת המידע בהליך זה).

כך גם רשאי ב"כ המשיב כמי שמייצג את הנאשם בתיקו העיקרי, לבקש מהשופט שדן בתיק העיקרי צו לקבלת צילומים ממצלמות שמפעילה משטרת ישראל, וככל שכזה יינתן לו, תהיה חייבת המשטרה לציית לצו ולספק המידע.

הבדל מהותי יש בין מצב בו מתבקש בית המשפט בהליך מת. להורות על ביצוע חקירה של הרשות המבצעת (פעולה שחורגת מהפרדת הרשויות ומשיטת המשפט בישראל) לבין מצב בו מבקש **נאשם** בתיקו העיקרי לאחר סיום החקירה את עזרת בית המשפט בצו לקבלת חומרים שמוחזקים בידי רשות או אדם אחר. פעולה זו של בית המשפט בתיק העיקרי לגיטימית ומעוגנת בחקיקה כסמכות של בית המשפט בין אם בסעיף 74 ובין אם בסעיף 108 שבחסד"פ.

בקשות אלה של המשיב יכול שיוגשו באופן מידי בתיקו העיקרי של המשיב מול המותב השומע תיק זה ואין להם נגיעה

להליך המ.ת.

אני דוחה לכן את בקשות ב"כ המשיב ממותב זה להורות על ביצוע פעולות חקירה נוספות על ידי משטרת ישראל. אני דוחה את בקשות ב"כ המשיב להורות באופן ישיר לעיריית באר-שבע או למשטרת ישראל להעביר צילומים כאלה ואחרים לידי שכן המדובר בצווים המצויים בסמכותו של השופט שדן בתיק העיקרי או השופט שדן בבקשה שהוגשה מכח סעיף 74 בחסד"פ, ובשלב זה אין אני מותב זה.

ביחס לשאלת קיומן או העדרן של ראיות לכאורה בפרשה זו:

טענה המדינה כי בידיה בשלב זה ראיות לכאורה המבססות את זיהוי המשיב כנהג הרכב אחריו בוצע המרדף בתיק זה.

מאחר וחומר הראיות הנוכחי הועבר לידי ב"כ המשיב במסגרת זכות העיון שלו, אין אני סבור כי נכון יהיה שבית המשפט יביע עמדתו בשאלת קיומן או העדרן של ראיות לכאורה טרם יטען בעניין זה ב"כ המשיב.

לאור החלטתי הדוחה את בקשותיו של ב"כ המשיב להעביר לרשותו צילומים נוספים (אם קיימים כאלה) מעבר לראיות שמצויות בשלב זה בתיק החקירה, אני קובע כי תינתן היום לב"כ המשיב הזכות להגיב לראיות שבידי המדינה, טרם יקבע בית המשפט מסמרות בעניין מהותי זה על בסיס טענות המדינה בלבד.

החלטה זו ניתנה על ידי בהעדר הצדדים ותוקרא ע"י המותב התורן היום.

ניתנה היום, כ"ח אב תש"פ, 18 אוגוסט 2020, בהעדר הצדדים.